

Opel Agila (2000 - 2008)

Stadse fratsen

Autotest | MPV's zijn ongekend populair. De auto's zijn ruim, praktisch en daarmee helemaal van deze tijd. Enkele jaren geleden deed ook de mini-MPV zijn intreden. Dat concept lijkt wat tegenstrijdig, want een MPV (Multi Purpose Vehicle) is juist groot en ruim. Toch is de mini-MPV wel degelijk een slimme vinding en hebben deze "malle hoge autootjes" bestaansrecht. Opel geeft haar interpretatie van de mini-MPV met de Agila.

Met een guitige blik van de grote op de hoeken geplaatste koplampen staat de testauto te wachten. Veel mensen moeten even wennen aan de vormgeving van de mini-MPV, maar direct bij het instappen is het ijs voor velen direct gebroken.

Mini MPV

Doordat de auto in de hoogte is gebouwd kunnen de inzittenden meer rechtop zitten. Dat heeft weer tot gevolg dat minder beenruimte nodig is en dus meer nuttige ruimte uit minder meters wordt gehaald. Ook de motor is deels onder het dashboard gebouwd om de maximale binnenruimte uit de buitenmaten te halen. Het resultaat is dat de zo klein lijkende Agila een enorme hoeveelheid binnenruimte biedt. De ruimte tussen de voorstoelen en het dashboard is even groot als bij een forse middenklasser en de hoofdruimte is groter dan die van de meeste sedans of hatchbacks.

De stoelen zijn stevig en goed verstelbaar. Jammer genoeg is het stuurwiel niet verstelbaar, zodat grotere bestuurders de benen wat kunstmatig om het stuurwiel heen moeten vouwen. De ruimte achterin is op het eerste gezicht gering. De afstand tussen de zitting van de achterbank en de rugleuning van de voorstoelen is minimaal. Wie eenmaal achterin plaats neemt wordt opnieuw aangenaam verrast. Ook de passagiers zitten rechtop zodat de beenruimte toch toerijkend is. Grote volwassenen zullen misschien niet enthousiast worden over een lange rit achterin de Agila, maar in vergelijking met conventionele compacte auto's is de zit achterin de Agila heel goed.

Vrachtwagen

In plaats van passagiers kan de Agila natuurlijk ook bagage meenemen. Achter de achterbank is een bagageruimte van 240 liter te vinden, vergelijkbaar met die van andere kleine auto's. De achterbank is in twee delen neerklapbaar waarmee deze ruimte tot niet minder dan 1250 liter is te vergroten. Dat is een waarde waar zelfs een stationcar zich niet voor hoeft te schamen!

Op het moment dat de achterbank wordt neergeklapt schuift de zitting dankzij een ingenieus mechanisme iets naar voren en iets naar beneden zodat een perfect vlakke laadvloer ontstaat. De tildrempel van niet meer dan een centimeter is verwaarloosbaar. De achterklep opent net niet ver genoeg naar boven voor iedereen om er onder te kunnen staan, zodat een enkeling zich er het voorhoofd aan zou kunnen stoten.

De hoedenplank is niet meer dan een strak gespannen net waar inderdaad niet meer dan een hoed op zal blijven liggen. Toch mag dit niet worden gezien als een nadeel. Crashtests bewijzen dat zware spullen op de hoedenplank als een projectiel naar voren worden gelanceerd bij een ongeval. Dit hoeden-"net" heeft vooral de functie de inhoud van de bagageruimte aan prangende ogen te onttrekken.

Delft

Een compacte auto als de Agila hoort vooral thuis in de stad. Op de smalle grachtjes van Delft staat een dubbelgeparkeerde vrachtauto die net te weinig ruimte heeft overgelaten om te passeren. Een rijtje auto's staat geduldig te wachten tot de vracht is uitgeladen. Met een beetje brutaliteit rijdt de Agila behendig langs de wachtende auto's en kruipt precies door het gaatje dat de vrachtauto over liet. Dit is waar de Agila tot zijn recht komt! Ook in haast onmogelijk krappe bochtjes met listig geplaatste Amsterdammertjes (hoe zouden die dingen heten in Delft?) baant de Agila zich handig een weg terwijl andere auto's moeten steken om de bocht te halen.

De besturing van de Agila is niet direct zoals bij een sportwagen maar toch kan de auto bijzonder scherp sturen zonder veel stuurbewegingen te maken. Op bijvoorbeeld een minirotonde is dat heel prettig. Bovendien is de installatie duidelijk bekrachtigd. De stuurbekrachtiging maakt het sturen zeer licht maar nooit storend.

Bij het parkeren is de Agila opnieuw in het voordeel omdat de hoekige koets goed is te overzien. Dan laat de auto zich gemakkelijk in dat laatste vrije plekje zetten waar nog hoekjes vanaf worden gesnoept door een bloemperk en een achteloos neergeslingerde fiets. Wie tenslotte bang is dat deze smalle hoge auto omvalt, kan gerust worden gesteld. De Agila heeft een prima wegligging zodat de grens bij normaal of vlot

rijden nooit wordt bereikt. Ook bij een uitwijkmanoeuvre reageert de auto netjes. Uiteraard reageert een mini-MPV altijd wat heviger dan een lagere auto, maar de bestuurder hoeft zijn of haar rijgedrag in het dagelijks verkeer nooit aan te passen omdat de Agila tot minder in staat zou zijn.

Motoren

Opel levert de Agila met een 1.0 of 1.2-liter motor. Voor de testauto viel de keuze op de 1.2-liter variant. Daarmee is de Agila opnieuw helemaal thuis in de stad. Vooral in de 2e versnelling accepteert de auto bijna alles. Tergend langzaam kan achter fietsers aan worden gereden die zelfs met een smalle auto op de smalle grachten niet zijn in te halen. Dan kan bijna worden afgezakt tot stilstand waarna de Agila zonder tegenstribbelen weer gang maakt.

Maar het leefgebied van de Agila beperkt zich niet tot de binnenstad. Op de snelweg is de Agila aangenaam stil voor een auto in deze prijsklasse en van deze omvang. Zowel de motor- als de windgeluiden blijven heel bescheiden. Op binnenwegen zijn de tussenacceleraties van de 75-pk sterke krachtbron voldoende om in te halen, maar snelle sprints mogen niet worden verwacht. Op de snelweg heeft de Agila voldoende pit over om ook boven de 100 km/u snelheid te winnen zonder terug te hoeven schakelen. Het testverbruik kwam met 1 op 15,2 iets hoger uit dan de fabrieksopgave. Maar omdat tijdens de testperiode overwegend in de stad is gereden en omdat de Agila nou eenmaal een hoge auto is, is dit toch heel redelijk te noemen.

Conclusie

De Opel Agila 1.2 Elegance is een auto die plezier geeft. Dankzij het concept van de mini-MPV wordt de maximale ruimte uit uitermate bescheiden binnenmaten gehaald. Ook wat betreft het budget mag worden gesteld dat Opel zich er niet makkelijk vanaf heeft gemaakt. Deze Elegance-uitvoering levert een royaal uitrustingsniveau, prima veiligheidsvoorzieningen en een prettige motor voor een bescheiden bedrag. Dat geeft de koper het gevoel een goed doordachte complete auto in handen te hebben en daarmee de slimme keuze te

hebben gemaakt. ■

Specificaties

Opel Agila (2000 - 2008) 1.2 Elegance

Maten en gewichten

Lengte x breedte x hoogte	350 x 162 x 170 cm
Wielbasis	236 cm
Gewicht	1.030 kg
Aanhanger	n.b.
Aanhanger geremd	n.b.
Tankinhoud	41 l
Bagageruimte	240/1250 l
Bandenmaat	

Motor en prestaties

Motorinhoud	1199 cc
Cilinders / kleppen	4/4
Vermogen	75 pk @ 5600 tpm
Koppel	110 Nm @ 4000 tpm
Aandrijving	voorwielen
Acceleratie 0 - 100 km/u	13,5 sec.
Topsnelheid	155 km/u
Verbruik gemiddeld	6,5 l / 100 km
Verbruik stad	8 l / 100 km
Verbruik buitenweg	INF l / 100 km
CO2 uitstoot	n.b.

Prijs

Prijs	€ 11.478,-
Prijs instapmodel	€ 9.073,-